

— Ændringsforslag Nr. 84 er en Bestemmelse, som Udvalget er enigt om at foreslaa, og det gaar ud paa, at ikke blot tidligere Domme, men ogsaa Forlig, som ere indgaaede med samme Retsvirkning i Gentagelsestilfælde som saadanne Domme, skulle have Virkning med Hensyn til senere begaaede Forseelser. — Ændringsforslaget Nr. 85 er Udvalget ligeledes enigt om, idet man mener, at det alene er paagældende Kommunes Raad eller Magistrat, der skal kunne forlange Tiltale for begaaet ulovlig Næringsbrug behandlet som offentlig Politisag.

Jeg kommer nu til et ret vigtigt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som meget har optaget ikke blot Næringslovkommissionen, men ogsaa os under vore Forhandlinger i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om Lav, Korporationer og Foreninger. Lovforslaget gaar noget videre med Hensyn til de frivillige Foreninger og Korporationer, der i Henhold til den nu gældende Lovgivning jo kunne dannes, og har søgt paa forskellig Vis at opmuntre til at indtræde i saadanne Foreninger, som dog udelukkende komme til at omfatte de egentlige næringsdrivende, idet man i Lovforslagets §§ 66, 67, 70 ff. har stillet forskellige Fordele i Udsigt, naar de paagældende Arbejdsgivere slutte dem sammen i de forskellige Kommuner til saadanne Foreninger. Det har været gjort til Genstand for alvorlig Overvejelse i Udvalget, om man ikke skulde foreslaa at gaa noget videre i den Retning og navnlig ogsaa søge at opfordre de ikke selvstændige næringsdrivende, Svendene og Arbejderne, til at søge Stadfæstelse paa lignende Foreninger, naar disse Foreninger ligesom Moderforeningerne gik ud paa at hævde Standsæren og fremme et godt Forhold mellem Mester og Svend og i det hele taget paa en gavnlig og glædelig Udvikling af Forholdene inden for det paagældende Fag. Trods disse Overvejelser, som navnlig ogsaa gik i den Retning, at det sidste var lige saa ønskeligt som det første, ere vi dog sluttelig havnede i Enighed om, at vi for Tiden anse det for betænkeligt og vanskeligt at fremkomme med noget Forslag i den antydede Retning. Vi tro, at hele dette Spørgsmaal er et saa overmaade stort og vanskeligt og i alle vore Samfundsforhold dybt indgribende Spørgsmaal, som naar der viser sig nogen Lejlighed dertil, burde optages som Lovgivningsarbejde, der da navnlig skulde gaa ud paa, hvad der er højst ønskeligt, at Stridigheder, der opstaa mellem den ene eller den anden Forening, mellem Mestre og Svende, kunde blive Gen-

stand for en sagkyndig, upartisk Behandling og ikke give Anledning til disse voldsomme Udbrud fra den ene eller den anden Side, som vi alle kende, og som ere lige beklagelige, fra hvilken Side end Angrebet kommer. Vi tro ikke, at det er muligt i dette Øjeblik, uden at udsætte sig for at gribe alvorlig fejl i disse Spørgsmaal, at tage denne Sag op til Drøftelse sammen med det meget andet, dette Lovforslag omhandler, og vi foreslaa derfor, at hele 7de Afsnit udgaar af Lovforslaget, ikke fordi Bestemmelserne deri ikke have vor Sympati, men fordi vi tro, at disse Bestemmelser i hvert Tilfælde helst burde føres videre, og endelig fordi vi tro, at det maa nærmest være Regeringens Opgave at overveje denne Sag i sin Helhed og fremkomme med selvstændigt Forslag til Opgavens Løsning. Hele Udvalget indstiller derfor, at Afsnit 7 i Lovforslaget udgaar, og at det med Hensyn til Lav, Korporationer og Foreninger har sit Forblivende ved de nu gældende Regler, som findes i Lov af 29de December 1857.

Med Hensyn til de følgende Ændringer skal jeg kun bemærke, at Ændringsforslag Nr. 87 hænger sammen med Ændringsforslag Nr. 25 og kun er en Overførelse af de Bestemmelser, som findes der til dette Sted. Med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser i §§ 74 og 75 vil jeg i al Almindelighed gøre den Bemærkning, at der muligt til 3dje Behandling, altsaa eftersom de tvungne Fagprøver maatte blive vedtagne eller forkastede, vil være at foretage forskellige Ændringer i disse Bestemmelser, men at vi have ment at ville opsætte det til 3dje Behandling og afvente Resultatet af de Indstillinger, som foreligge angaaende de tvungne Fagprøver. — Ændringsforslag Nr. 88 indeholder en ret naturlig Bestemmelse om, at de Detaillister, som uden for Kjøbenhavn have erhvervet Adkomst til Detailhandel, bevare den samme Salgsret, som de hidtil have haft i Henhold til § 33 i Lov 1857. — I Henhold til det, som nu er vedtaget med Hensyn til Forbrugsforeninger, vil det blive nødvendigt at foretage en lille Forandring i den næstsidste Paragraf i Lovforslaget, § 76, med Hensyn til Ophævelsen af tidligere Lovbestemmelser. Lov om Brændevinshandel af 2den Juli 1870, §§ 1—6, foreslaas her ophævet. Da vi i vort nu af Tinget vedtagne Forslag gaa ud fra, at en Forbrugsforening ogsaa fremtidig kan faa Adgang til at fordele Brændevin, dog med den naturlige Følge, at saa hører den op med at være en afgiftsfri